

Ehl-i Sünnet Savunması Kitaplığı: 11

EVLIYANIN KERAMETİ HAKTIR

Sinan Yilmaz

Ehl-i Sünnet Savunması Kitaplığı: 11

EVLIYANIN KERAMETİ HAKTIR

Sinan Yılmaz

İÇİNDEKİ

Evliyanın Kerameti Haktır.

Giriş S

8

Birinci Delil: Hz. Meryem’e indirilen sofr	8
İkinci Delil: Âsaf’ın Belkıs’ın Tahtını getirmesi	9
Üçüncü Delil: Meleklerin Sandık taşması	10
Dördüncü Delil: Ashab-ı Kehf’in uykusu	12
Beşinci Delil: Hz. Musa’nın annesinin kerameti	13
Altıncı Delil: Hz. Meryem’e Cebrail (as)’ın gelmesi	14
Keramet hakkında Hadis-i Şerifler	15
Mutezile’nin bir sözde deliline cevap: Allah, gaybını hiç kimseye açmaz.	17
Keramet ile İstidracın farkı	19

***İslam inancına göre,
evliyanın keramet göstermesi haktır.***

*Bu eserde, ayet ve hadislerle kerametın hak
olduğu ispat edilmekte, kerametın olmadığını iddia
edenlerin sözde deliline cevap verilmekte ve keramet
ile istidracın farkına işaret edilmektedir.*

Bizim itikadımız olan Ehl-i sünnet itikadına göre, velilerin keramet göstermesi caizdir. Şia'nın itikatta mezhebi olan Mutezile'ye göre ise, keramet caiz değildir. Şia kerameti inkar ettiği gibi, Vehhabi zihniyetine sahip bir kısım kişiler de tevhid hesabına, hem veliyi hem de kerameti inkar etmektedirler. Kendilerine Ehl-i sünnet diyen bu kısım Vehhabiler, galiba bu konuda Mutezile olduklarının farkında değiller. Her ne ise...

Evvela, biz **“Keramet caizdir.”** derken, **“Bunu veli zat yaratır.” demiyoruz.** Ehl-i sünnetin bu konudaki görüşünü, şöylece maddelemek istiyorum:

1. Keramet haktır ve hakikattir. Nasıl peygamberin mucizesi varsa, evliyanın da kerameti vardır.

2. Keramet bazen velinin duası hürmetine yaratılır. Bazen de veli istemeden, hatta farkında olmadan Allah tarafından ona ihsan edilir.

3. Kerameti yaratan Allah'tır. Mucize gibi, kerameti de Allah yaratır. Velinin bu yaratmada hiçbir müdahalesi yoktur.

Şimdi, kerameti inkar edenlerin en çok iliştiği, Şeyh Geylani Hazretlerinin, tavukla olan kerameti üzerinde biraz tefekkür edelim:

Geylani Hazretleri tavuğun kemiklerine, **“فَمُ بِإِذْنِ اللَّهِ “Allah'ın izniyle kalk.”** der. Tavuk birden ete kemiğe bürünüp kalkar ve hayat bulur. Kerameti inkar edenler bu keramete karşı diyor ki: **“Buna inanmak şirktir, yaratmak ancak Allah'a mahsustur.”**

Şimdi biz onlara diyoruz ki:

Bu keramet en sahih kitaplarda kaydolmuş ve en makbul zatlar tarafından nakledilmiştir. Biz bu keramete inanırken, **“Ölü tavuğa**

Geylani Hazretleri hayat verdi.” diye mi inanıyoruz. Yaratma işini ona mı hamlediyoruz? Yoo, haşa ve kella! **Allah’tan başkası zerre mis-kal bu fiile fail olamaz.**

Peki, biz neyi kabul ediyoruz? Şunu kabul ediyoruz:

Allah Teala, Geylani kulunun makbuliyetine bir işaret olsun diye, **çok hikmetleri olan bir kerameti onun eliyle yaratmıştır.** Tavuğun kemiklerinden iskeletini kuran Allah’tır. Ona et giydiren Allah’tır. Ona hayat veren yine Allah’tır. Geylani Hazretleriye, bu hadisenin vukua gelmesinin sebebidir. Onun duası hürmetine yaratılmış ve onun makbuliyetine bir işaret olmuştur.

Şimdi, bu hadiseyi inkar edenlere soruyoruz:

- Tavuğa hayat vermek Allah’a zor mudur? Kışın ölmüş ağaçlara baharda hayat veren; onları çiçeklerle, meyvelerle, yapraklarla cennet hurileri gibi süsleyen bir zata, bir tavuğa hayat vermek zor mudur?

Hem siz hiç Kur’an okumuyor musunuz? Bakın, **Bakara suresinin 259. ayetinde** aynen buna benzer bir hadise nakledilir:

Cenab-ı Hak, Hz. Üzeyir (as)’ı 100 sene öldürür. Üzeyir (as) ۱۰۰ sene sonra dirildiğinde, eşiğinin çürümüş kemiklerini görür. Cenab-ı Hak o eşiği, onun gözü önünde diriltir. Siz buna inanmıyor musunuz? Ölü eşiğin dirilmesi oluyor da tavuğun dirilmesi neden olmuyor?

Yine **Bakara suresinin 260. ayetinde** şu hadise nakledilir:

Hz. İbrahim’in duası hürmetine, Allah onun gözü önünde, ölmüş 4 kuşa hayat verir. Hz. İbrahim (as)’a ibret için gösterilen bu hadise, Ümmet-i Muhammed’e niçin gösterilmesin? Hz. İbrahim’e bu mucizeyi gösteren Allah; halis bir kulunun eliyle, misali bir olayı Ümmet-i Muhammed’e niçin göstermesin?

Yine Ali İmran suresinin 49. ayetiyle sabittir ki; **Hz. İsa’ya ölülere diriltme mucizesi verilmiştir.** Hz. İsa bu ayette der ki:

وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ Ben Allah’ın izniyle ölülere diriltirim.

Şimdi, Hz. İsa'nın ölüleri dirilttiğine inanmak şirk midir? **İnanmak şirk değil, inanmamak küfürdür.** Çünkü bu, ayetle sabittir.

Hız. İsa'nın eliyle ölüleri diriltlen Rabbimiz, Geylani kulunun eliyle, ölmüş bir tavuğa hayat veremez mi? Bunda aklınızın almadığı yer neresi? Hem bunun neresi şirktir? Bir hadisede Allah'ın kudretini temaşa etmek, şirk midir? Eğer bu şirkse, Hz. İsa'nın ölüleri dirilttiğine inanmak da şirktir. Hz. İbrahim'in gözü önünde kuşların; Hz. Üzeyir'in gözü önünde eşeğinin diriltilmesine inanmak da şirktir. İyi de bunlar ayetlerle sabit. Şimdi biz bunlara iman etmeyecek miyiz?

Tevhid, mucizeleri ve kerameti inkar etmek değil; o mucize ve keramet üstünde Allah'ın kudretini görmektir.

Ayetlere göre evliyanın keramet göstermesi haktır.

Birinci Delil: Hz. Meryem'e indirilen sofra

Kerametın hak olduğuna dair eserimizin ikinci dersindeyiz. Bu der-simizde, Âl-i İmran suresinin 37. ayetini tahlil edeceğiz.

Bu ayetin beyanına göre, Zekeriya (as) ne zaman Hz. Meryem'in odasına girse, orada farklı rızıklar buluyordu. Bu hadiseyi Kur'an şöyle beyan ediyor:

كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ قَالَ يَا قَالَتْ هُوَ أُنْتِ لَكَ هَذَا Dedi ki: Ey Meryem! Bu sana nereden geldi? قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ Hz. Meryem dedi ki: O, Allah katındandır.

Ayetin apaçık ifadesiyle, Hz. Meryem'e gökten sofralar iniyordu. Şimdi bu hadise üzerinde birkaç soru sorarak biraz tahlil yapalım:

1. Gökten sofranın inmesi, örfte emsali olan bir şey midir? Yani sizin evinize ya da bir tanıdığınızın evine gökten sofra indi mi hiç? Herhalde inmemiştir. O halde bu hadise, örfte emsali olan bir hadise değildir.

2. Madem örfte emsali yok, o halde buna mucize diyebilir miyiz?

Hayır diyemeyiz. Çünkü mucizeler peygamberlere hastır. Hz. Meryem ise peygamber değildir.

3. Bu olaya mucize diyemiyorsak ne diyeceğiz? Adını koymamız lazım. Örfte emsali olan bir şey değil. Mucize de değil. Peki öyleyse adı ne? **Biz keramet diyoruz.** Hadi kerameti kabul etmeyenler, bu hadiseye bir isim bulsunlar...

Hız. Meryem'e gökten sofrı indirilmesi, bir keramettir. Elbette sofranın sahibi Allah'tır. Onu gökten indiren yine Allah'tır. Lakin **Allah bu sofrayı, Hız. Meryem kulunun hürmetine indirmiştir.** Bu sebeple bu hadise, Hız. Meryem'in defterine kaydedilen bir keramet olmuştur. **Eğer kerameti kabul etmezseniz, bu hadiseye bir isim bulmalısınız.** Hadi bize bir isim söyleyin de, öğrenelim!..

İkinci Delil: Âsaf'ın Belkıs'ın Tahtını getirmesi

Neml suresinin 40. ayetini tahlil edeceğiz. Süleyman (as) şöyle der:

أَئِمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ Ey ileri gelenler! Hanginiz onun -yani Belkıs'ın- tahtını bana getirecek? قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ Onlar (Belkıs ve kavmi) Müslümanlar olarak bana gelmeden önce. قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ Yanında kitaptan bir ilim olan zat dedi ki أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getireceğim. (Hz. Süleyman) birden tahtı yanında yerleşivermiş olarak görünce فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ dedi ki: Bu, Rabbimin fazlındandır.

İbni Abbas Hazretleri, Belkıs'ın tahtını uzak mesafeden getiren kişinin, **Hız. Süleyman'ın kâtibi Âsaf** olduğunu söyler. **İmam Mücahid, Said İbni Cübeyr, Muhammed b. İshak** ve diğer müfessirler şöyle der:

Belkıs'ın tahtı Yemen'de, Hız. Süleyman ise Kudüs'teydi. Âsaf Allah Teâlâ'ya şöyle dua etti: **“Ey ilâhımız, senden başka ilâh yok. Onun tahtını bana getir.”** İmam Mücahid, onun duasında; **“Ey Celâl ve İkrâm sahibi olan Allah”** dediğini nakleder. Bu duası üzerine, taht birden Hız. Süleyman'ın yanında belirivermiş. (İbni Kesir)

Size sandığın gelmesidir فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ O sandıkta Rabbinizden bir sekine vardır.

Fahrurrazi, Ebussuud, Hazin, Kurtubi ve Alusi tefsirlerinin beyanlarına göre; İsrailoğulları, Hz. Musa'nın vefatından sonra bozulup isyan edince, Cenab-ı Hak onlara Amalika kavmini musallat etti. Bu kavim sandığı onlardan aldı. Daha sonra Cenab-ı Hak, Talut'un hükümdarlığına bir alamet olarak, melekleri vasıtasıyla o sandığı tekrar İsrailoğullarına gönderdi. Ayette geçen: **تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ O sandığı melekler taşır.** ifadesi, sandığın melekler tarafından taşınarak Talut'a getirildiğini bildirmektedir.

Kıssanın detayını tefsir kitaplarına havale edelim. Burada bilmemiz gereken şey şudur:

Talut'un hükümdarlığının alameti olan sandık, melekler tarafından taşınarak Talut'un evine getirilmiştir.

Şimdi bu hadise üzerinde biraz tahlil yapalım:

Birinci sorumuz şu: Bir sandığın melekler tarafından taşınarak bir zatın evine getirilmesi, örfte emsali olan bir şey midir? Bir zatın seçilmişliğine alamet olsun diye, meleklerin onun için bir sandık taşıması ve sandığı onun evine getirmesi, alelade bir şey midir? Siz daha önce böyle bir şey gördünüz mü veya duydunuz mu? Herhalde ne görmüş ne de duymuşsunuzdur. **O halde bu hadise, örfte emsali olan bir hadise değildir.**

İkinci sorumuz şu: Madem örfte emsali yok, **o halde buna mucize diyebilir miyiz?** Hayır diyemeyiz. Çünkü mucizeler peygamberlere hastır. Talut ise peygamber değildir.

Üçüncü sorumuz şu: Bu olaya mucize diyemiyorsak ne diyeceğiz? Adını koymamız lazım. **Örfte emsali olan bir şey değil. Mucize de değil. Peki öyleyse adı ne? Biz “Talut'un kerameti” diyoruz.** Hadi kerameti kabul etmeyenler, bu hadiseye bir isim bulsunlar...

Meleklerin, Talut'un makbuliyeti için bir sandık taşıması ve bu sandığı Talut'un evine getirmesi bir keramettir. Elbette sandığı taşıyan meleklerdir. Melekler de Allah'ın emriyle taşımış ve bu hadise, Allah'ın kudretiyle vuku bulmuştur. Lakin **Allah bu sandığı meleklerle, Talut kulunun hürmetine taşıtmıştır**. Bu sebeple bu hadise, Talut'un defterine kaydedilen bir keramet olmuştur. Eğer kerameti kabul etmezseniz, bu hadiseye bir isim bulmalısınız. Hadi bize bir isim söyleyin de öğrenelim!..

Dördüncü Delil: Ashab-ı Khef'in uykusu

Khef suresinin 25. ayetini tahlil edeceğiz. Bu ayet-i kerimede, Ashab-ı Khef hakkında şöyle buyrulur:

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا üç yüz yıl kaldılar ve dokuz yıl da buna ilave ettiler. Yani onlar mağarada tam 309 sene uykuda kaldılar.

Ashab-ı Khef'in kıssası hepinizin malumudur. Zorba hükümdarın yüzüne karşı hakkı söylerler ve onun zulmünden kaçarken bir mağaraya sığınır. Bu mağarada uykuya dalarlar. Cenab-ı Hak onları bu mağarada 309 sene uyutur ve daha sonra uyandırır. Uyanınca birbirlerine sorarlar:

Onlar derler قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ Ne kadar kaldınız? كَمْ لَبِثْنَا ki: Bir gün veya bir günün bir kısmı kaldık. 309 sene onlara bir gün gibi gelmiştir.

Kıssanın detayını tefsir kitaplarına havale ediyoruz. Şimdi bu hadise üzerinde biraz tahlil yapalım:

Birinci sorumuz şu: 309 sene uykuda kalmak, örfte emsali olan bir şey midir? Siz hiç 309 sene uyuyan bir kişi gördünüz mü veya duydunuz mu? Herhalde ne görmüş ne de duymuşsunuzdur. **O halde bu hadise, örfte emsali olan bir hadise değildir.**

İkinci sorumuz şu: Madem örfte emsali yok, **o halde buna mucize diyebilir miyiz?** Hayır diyemeyiz. Çünkü mucizeler peygamberlere hastır. Ashab-ı Khef ise peygamber değildirler.

Üçüncü sorumuz şu: Bu olaya mucize diyemiyorsak ne diyeceğiz? Adını koymamız lazım. Örfte emsali olan bir şey değil. Mucize de değil. Peki öyleyse adı ne? Biz **keramet** diyoruz. Hadi kerameti kabul etmeyenler, bu hadiseye bir isim bulsunlar.

Ashab-ı Kehf'in 309 sene uyuması bir keramettir. Elbette onları uyutan Allah'tır. Bu hadise, Allah'ın kudretiyle vuku bulmuştur. Lakin **Allah bu hadiseyi, onların hürmetine yaratmıştır.** Onların, zalim sultanın yüzüne hakkı haykırması, belki de bu kerametın sebebi olmuştur. Eğer kerameti kabul etmezseniz, bu hadiseye bir isim bulmalısınız. Hadi bize bir isim söyleyin de öğrenelim!..

Kardeşlerim, dersimizi burada tamamlayalım. Bir sonraki derste, meselimizin Beşinci Delilini işleyeceğiz. O derste buluşuncaya kadar Allah'a emanet olun...

Beşinci Delil: Hz. Musa'nın annesinin kerameti

Kasas suresinin 7. ayetini tahlil edeceğiz. Bu ayet-i kerimede şöyle buyrulur:

Musa'nın annesine onu emzir diye vahyettik. فَاِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ Onun aleyhinde bir korku hissettiğinde de onu denize bırakıver.

Bu ayetin açık beyanıyla, Hz. Musa'nın annesi, evladını bir sandık içinde denize bırakıyor. Firavun'un ailesi, Hz. Musa'yı buluyor ve evlat ediniyor. Kıssanın detayını tefsir kitaplarına havale ediyoruz.

Şimdi bu hadise üzerinde biraz tahlil yapalım:

Birinci sorumuz şu: Bir anneye, “Evladını denize bırak.” diye ilham edilmesinin örfte emsali var mıdır? Yine bir annenin evladını denize bırakmasının ve o evladın sağ salim kurtulmasının benzeri var mıdır? Siz böyle bir hadise gördünüz mü veya duyduunuz mu? Herhalde görmemiş, ve duymamışsınızdır. **O halde bu hadise, örfte emsali olan bir hadise değildir.**

İkinci sorumuz şu: Madem örfte emsali yok, **o halde buna mucize diyebilir miyiz?** Hayır diyemeyiz. Çünkü mucizeler peygamberlere hastır. Hz. Musa'nın annesi ise peygamber değildir.

Üçüncü sorumuz şu: **Bu olaya mucize diyemiyorsak ne diyeceğiz?** Adını koymamız lazım. **Örfte emsali olan bir şey değil. Mucize de değil. Peki öyleyse adı ne? Biz “Hz. Musa'nın annesine ikram edilen bir keramettir.” diyoruz.** Hadi kerameti kabul etmeyenler, bu hadiseye bir isim bulsunlar.

Hz. Musa'nın annesine ilham edilmesi ve Hz. Musa'nın denizden sağ salim kurtulması bir keramettir. Elbette Hz. Musa'nın annesine ilham eden Allah'tır. Hz. Musa'yı kurtaran da Allah'tır. Bu hadise, Allah'ın kudretiyle vuku bulmuştur. Lakin Allah'ın kudretiyle vuku bulması, bu hadiseyi keramet olmaktan çıkarmaz. Bu hadise, olağanüstü bir hadisedir. Veli bir zatın elinde zuhur eden olağanüstü hadiseye de **keramet** denir.

Altıncı Delil: Hz. Meryem'e Cebrail (as)'ın gelmesi

Meryem suresinin 17. ayetini tahlil edeceğiz. Bu ayet-i kerimede, Hz. Meryem hakkında şöyle buyurulmuş:

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا **Sonra onların ötesinde bir perde edinmişti.**
فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا **Biz ona Cebrail'i gönderdik** **فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا** **Cebrail ona düzgün bir insan şeklinde göründü.**

Bu ayetin açık beyanıyla, Cebrail (a.s.) Hz. Meryem'in yanına gelmiş ve ona insan suretinde temessül etmiştir. Hz. Meryem ile Cebrail (a.s.) arasında geçen konuşma için, Meryem suresinin ilgili ayetlerine bakabilirsiniz.

Biz şimdi bu hadise üzerinde biraz tahlil yapalım:

Birinci sorumuz şu: **Cebrail (a.s.)'ın ziyarete gelmesi ve kişiye temessül etmesi, örfte emsali olan bir şey midir?** Hz. Cebrail size hiç geldi mi? Ya da bir tanıdığınıza geldi mi? Siz daha önce böyle bir şey gördünüz mü veya duydunuz mu? Herhalde ne görmüş ne de duymuşsunuzdur. **O halde bu hadise, örfte emsali olan bir hadise değildir.**

İkinci sorumuz şu: Madem örfte emsali yok, **o halde buna mucize diyebilir miyiz?** Hayır diyemeyiz. Çünkü mucizeler peygamberlere hastır. Hz. Meryem ise peygamber değildir.

Üçüncü sorumuz şu: **Bu olaya mucize diyemiyorsak ne diyeceğiz?** Adını koymamız lazım. **Örfte emsali olan bir şey değil. Mucize de değil. Peki öyleyse adı ne? Biz keramettir diyoruz.** Hadi kerameti kabul etmeyenler, bu hadiseye bir isim bulsunlar.

Cebrail (a.s.)'ın Hz. Meryem'e gelmesi ve insan şeklinde ona temessül etmesi bir keramettir. Elbette Hz. Cebrail'i gönderen Allah'tır. Hz. Meryem'in bu olayda hiçbir müdahalesi yoktur. Hatta Cebrail (a.s.)'ı görünce kendisi de korkmuştur. Lakin bunlar, bu hadiseyi keramet olmaktan çıkarmaz.

Nasıl ki Hz. Musa, elindeki asayı atıp, asanın yılan olduğu görünce korkmuş ve kaçmış. Lakin korkması ve kaçması ve asayı yılan yapmada müdahalesinin olmaması, bu hadiseyi mucize olmaktan çıkarmamış. Aynen bunun gibi, Hz. Meryem'in korkması ve Hz. Cebrail'in gelmesinde müdahalesinin olmaması, bu hadiseyi keramet olmaktan çıkarmaz. Bu hadise, olağanüstü bir hadisedir. **Veli bir zatın elinde zuhur eden olağanüstü hadiseye keramet denir.** Bunun başka bir ismi yoktur.

Keramet hakkında Hadis-i Şerifler

Buraya kadar kerameti, Kur'an'ın ayetleriyle ispat ettik. Burada, keramet hakkında birkaç hadis-i şerif nakledeceğiz. Nakledeceğimiz hadis-i şerifler, **kerametın gaybtan haber verme kısmına ait.**

Buhari'de geçen bir hadis-i şerifte, Efendimiz (asm) şöyle buyurmuş:

قَدْ كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلَانِ يَكْلُمُونَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُكُونُوا أَنْبِيَاءَ onlar peygamber olmadıkları halde, kendilerine ilham olunurdu. فَإِنْ يَكُنْ مِنْ أُمَّتِي مِنْهُمْ أَحَدٌ فَعُمْرُ Eğer ümmetim içinde bunlardan biri varsa, o Ömer'dir. (bk. Müsned, VI, 55; Buharî, Fezai

Hadiste geçen, “Eğer ümmetim içinde bunlardan biri varsa” sözü, tekit içindir. Bu şuna benzer: “Benim bir arkadaşım varsa, o da Ahmet’tir.” desek, bu sözde arkadaşlığı Ahmet’e has kılmak, arkadaşlığının kemalinden dolayıdır. Yoksa diğer arkadaşları reddetmek için değildir. Hz. Ömer’in hadisteki tahsisi de bu manadadır. Ona yapılan ilhamların, en üst seviyede olduğunu göstermek içindir. Yoksa “Ondan başkasına ilham edilmez.” manasında değildir.

Hz. Aişe’den rivayet edilen başka bir hadis-i şerifte, Efendimiz (asm) şöyle buyurmuştur:

“Sizden önce geçen ümmetlerde, kendisine ilham olunanlar bulunurdu. Şüphesiz Ömer b. Hattab onlardandır. (Müslim, Fezailü’s-sahabe, 23)

Bu hadisten anlaşılıyor ki: Bu ümmetten, kendisine ilham olunan fertler vardır. Bu ilham bir keramettir. Eğer bu ümmette kendisine ilham olunanlar olmasaydı, Hz. Ömer hakkında, “Şüphesiz Ömer b. Hattab onlardandır.” buyrulmazdı.

Bir de şunu düşünelim:

Efendimiz (asm)’ın ümmeti, en faziletli ümmettir. Bu sabit olunca, diğer ümmetlerde olan faziletli kişilerin, bu ümmette de bulunması gerekir. Diğer ümmetlerde, kendisine ilham olunan fertlerin varlığı hadisle sabit olunca, bu ümmette böyle kişilerin bulunması da sabit olmuş olur. Bu da kerametın hak olduğu neticesini verir.

Şunu da izah edelim:

Kendisine ilham olunan zatlar içinde, Hz. Ömer’in hususi olarak beyan edilmesinin sebebi, Hz. Ömer’in gönlünden geçen hükümlerin, ayetlerle desteklenmesi sebebiyledir. Hz. Ömer birçok hususta bir görüş beyan etmiş, daha sonra onun görüşü ayetle tasdik edilmiştir.

Söz buraya kadar gelmişken, Hz. Ömer’in bir kerametini nakletmeden olmaz:

H. Ömer'in halifelik yıllarıydı. Halife her cuma olduğu gibi, o cuma da Mescid-i Nebevi'de hutbedeydi. Hutbede konuşurken, bir ara sözleri arasında şöyle dedi: **Ya Sâriye! el-Cebele el-cebele! / Ey Sâriye, dağa çekil, dağa çekil!..**

Mescittekiler birbirlerine baktılar. **Sâriye**, İran'da görevli bir komutandı. H. Ömer onu İran'a komutan olarak göndermişti. H. Ömer Medine'de, Sâriye ise İran'daydı. Bu konuşma da neyin nesiydi?..

H. S. S. bu hususta der ki:

“Ey Sâriye, dağa çekil, dağa çekil!” سمِعْتُ صَوْتًا يَا سَارِيَّةَ الْجَبَلِ يَا سَارِيَّةَ الْجَبَلِ diye bir ses işittim.

Evet, H. Ömer'in minberden hitap ettiği o dakikada, Sâriye'nin askerleri, Sâsâni ordusuyla çarpışıyordu. Savaş sırasında H. Sâriye, H. Ömer'in bu sözlerini duymuş ve askerin sırtını, yakındaki dağa verip zaferi kazanmıştı.

Bu hadise'yi İbni Kesir, “El-bidaye ven-nihaye”de, İbni Hacer, “el-İsabe”de, İbni Hibban, “Sahih”inde zikreder. Daha birçok kaynağa da geçiyor.

Mutezile'nin bir sözde deliline cevap: Allah, gaybını hiç kimseye açmaz.

Burada, kerameti inkâr eden Mutezile'nin, bir sözde deliline cevap vereceğiz. Cin suresinin 26 ve 27. ayetlerinde şöyle buyrulmuş:

Gaybını فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (Allah) غَالِمُ الْغَيْبِ **hiç kimseye açmaz.** إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ seçtiği resul müstesna...

Yani gaybı ancak seçtiği resullere açar.

Mutezile bu ayeti gösterip şöyle diyor: Bu ayette, kerametın bulunmadığına bir delil vardır. Çünkü bu ayette Allah Teala, **gaybı bildir-meyi, sadece seçtiği resullere has kılmıştır. Kendilerine keramet nispet edilen veliler ise resul değildir.** Bu da ispat eder ki, veliler gaybtan haber veremezler.

İşte kerameti inkâr den Mutezile böyle diyor ve kerametın **bir nevi olan gaybtan haber vermenin**, veliler için mümkün olmadığını söylüyor. Büyük müfessir Fahreddin-i Razi Hazretleri, Mutezile'ye şöyle cevap veriyor:

“Allah gaybını hiç kimseye açmaz.” ayetindeki gaybtan maksat, kıyamet vaktidir. Gaybın, kıyamet vakti olduğuna delil şunlardır:

1. Bu ayetten bir önceki ayette şöyle buyrulmuştur:

De ki: Tehdit edildiğiniz (azabın) yakın mı, yoksa Rabbimin ona uzun bir müddet mi tayin ettiğini ben bilmem. (Cin, 72/25)

Bu ayette, Efendimiz (asm)’ın **“Ben bilmem”** dediği şey, kıyametin vaktidir. İşte bu ayetten sonra, şu ayet gelir: **“Allah gaybını hiç kimseye açmaz.”** Bu ayetteki gayb, bir önceki ayette belirtilen gayb olmalıdır ki, o da kıyametin kopma vaktidir. Bu izahla anlaşıldı ki, sadece seçilmiş resullere bildirilen gayb, kıyametin kopma vaktidir; gaybın diğer meseleleri değildir...

Ayetteki **“gayb”** ifadesiyle, kıyametin kopma vaktinin kastedildiğine **İkinci Delil şudur:** Ayetteki **عَيْنِهِ** ifadesindeki **“gayb”** lafzı, müfred bir kelimedir. **Müfred kelimeler tek bir ferde işaret ederler.** Dolayısıyla bu kelimeyi, tek bir gayba hamletmek yeterli olur. O tek gayb da kıyametin kopma vaktidir. Bu kelimenin, bütün gaybları ifade ettiğine dair hiçbir delil yoktur.

Ayetteki **“gayb”** ifadesiyle, kıyametin kopma vaktinin kastedildiğine **Üçüncü Delil şudur:** Ayetteki **عَيْنِهِ** ifadesinde **“gayb”** lafzı, aynı zamanda muzaf bir kelimedir. **Muzafun ileyh olan zamir marife olduğundan, muzaf da marife kabul edilir.** Bu, Arapça bir kaidedir. **Marife isimler, belirli bir şeyden bahseden isimlerdir.** Dolayısıyla **“gayb”** kelimesiyle, belirli bir gaybtan bahsedilmiş olmalıdır. **Bu belirli gayb da kıyametin kopma vaktidir.**

O halde, bir önceki ayetle birlikte, ayetin manası şöyle olur:

“De ki: Tehdit edildiğiniz (azabın) yakın mı, yoksa Rabbimin ona uzun bir müddet mi tayin ettiğini ben bilmem. (Allah) gaybı (yani kıyamet vaktini) bilendir. Gaybını (yani kıyamet vaktini) hiç kimseye açmaz. Seçtiği resul müstesna.”

Bu makamda şöyle bir soru sorulabilir. Ayette, **“Ancak gaybı seçtiği resullere açar.”** buyrulmuş. Eğer ayetteki gayb kıyamet vaktiyse; Allah kıyamet vaktini resullere de bildirmemiştir. Bunun izahı nedir?

Fahreddin-i Razi Hazretleri bu soruya şöyle cevap veriyor:

Buradaki **“resul”** ifadesiyle kastedilen meleklerdir. Resul kelimesi Kur'an'da birçok yerde, melekler için de kullanılmıştır. Şura suresi ٥١. ayette, İsra suresi 95. ayette, A'raf suresi 37. ayette ve daha birçok yerde, Allah meleklerden resul olarak bahsetmiştir. Bu ayetteki durum da böyledir. Ayetteki **“resul”** ifadesiyle kastedilen meleklerdir. Allah kıyametin kopma vaktini, kıyametin kopması yaklaştığında meleklerle açıklayacaktır. Zira Cenab-ı Hak şöyle buyurmuştur:

“O gün gök bulutlarla parçalanacak ve melekler indirilecek.”
(Furkan, 25/25)

İşte o zaman, meleklerin kıyametin koptuğunu anlayacaklarında şüphe yoktur.

Bu dersle şunu da öğrenmiş olmalıyız:

Bazen itikadınıza muhalif bir delil sunulur. Bu delil size çok kuvvetli gelir. Sakın bu durumda sarsılmayın. Şunu bilin ki, o sözde delili, Ehl-i sünnet alimleri çürütüp çöpe atmıştır. Ya bir bilene sorun ya da kitaplardan araştırıp cevabını öğrenin. Ama sakın, içinizde büyümesine müsaade etmeyin...

Keramet ile İstidracın farkı

Burada, **keramet** ile **istidracın** farkını beyan edeceğiz. Daha önce şöyle demiştik:

Keramet, kulun makbuliyetine işaret olsun diye, Allah tarafından yaratılan olağanüstü hadisedir.

Peki, her olağanüstü hadise keramet midir? Ve kendisinden böyle bir hâl zuhur eden her zat, veli midir?

Elbette değildir... Kerametın bir üvey kardeşi vardır. **Adı istidrac-tır. Keramet** ile **istidrac**, zahirde birbirine yakın gibi gözükse de hakikatte aralarındaki mesafe, yerle gök arası kadardır.

İstidrac, Allah’a yakınlığı olmayan kişilerde gözükten olağanüstü haldir.

Eğer kişinin ibadeti, takvası, salih ameli olmamasına rağmen, kendisinde olağanüstü haller gözüküyorsa, buna **keramet** değil **istidrac** denir.

Keramet ile istidracın farkını bilmek, şundan önemlidir:

Her olağanüstü hâli keramet zannedersek, bu halin sahibini de veli bir kul zannederiz. Bu zanla da o kişiye muhabbet besler ve onun peşinden gideriz. Eğer bu kişi; keramet değil de istidrac sahibiyse, onun peşinden gitmemiz bizi helake sürükler. İşte bu sebeple, **her olağanüstü halin keramet olmadığını çok iyi bilmeliyiz.**

O zaman şöyle bir mesele ortaya çıkıyor:

- **Olağanüstü bir halin keramet mi yoksa istidrac mı olduğunu nereden bileceğiz?**

Bunu bilmenin yolu şudur:

Kişiye bakarız; eğer kişi istikamet sahibiyse, itikadı düzgünse, takvası ve salih ameli varsa, sünnet-i seniyyeye tabi oluyorsa, bu kişinin **keramettir**. Eğer bu sıfatlara sahip değilse, isyanda ve günahla geziyorsa, bu kişinin **istidracı**.

Şunu da bilmeliyiz:

Asıl önemli olan keramet değil, istikamettir. Bu sebeple alimler şöyle demişlerdir: Bir kimsenin denizde yürüdüğünü ya da havada uçuştuğunu görseniz; eğer bu kişinin istikameti yoksa, onun bu hallerine itibar edilmez.

Dolayısıyla bizler üstad ve rehber seçerken, onun kerametine değil, istikametine bakacağız. İstikamet sahibiyse, hiç kerameti olmasa da bizim hocamız, üstadımız, rehberimiz olabilir. Çünkü asıl olan keramet değil; ihlastır, istikamettir, takvadır ve hâkeza...

Rabbimize hamdüsena olsun. Cenab-ı Mevla, bu eseri günahlarımızı kefarete eylesin. Bizleri iman ve Kur'an hizmetinde daim kılsın.

***İslam inancına göre,
evliyanın keramet göstermesi haktır.***

*Bu eserde, ayet ve hadislerle
kerametın hak olduğu ispat edilmekte,
kerametın olmadığını iddia edenlerin
sözde deliline cevap verilmekte ve
keramet ile istidracın farkına işaret
edilmektedir.*